

Bir Anı

– Ahmet Yüksel · 26 Aralık 2012

Neden bilmem bu gün evde televizyon seyredirken yaşadığım bir olay bende bazı çağrışımları ön plana çıkardı da ben de oturayım başımdan geçen tanık olduğum bir olayı yazayım dedim.

Yıllardan 1979 ya da 1980 yılıydı. Şehirlerde mahalle aralarında sağ sol davasına kanların döküldüğü kavgaların yapıldığı ve arabaların kundaklandığı bir yıld. Bir resmi kurulumun sahildeki deniz kampında bir ara herkes gibi bizlerde sıra almış denize girip çıkıyor kamp yapıyorduk. Gündüzleri denize giriyor eğleniyor vakit geçiriyorduk. Günlerden bir gün yine güzel bir yaz gününün sonrasında gece olmuştu ve herkesler gibi biz de kaldığımız ünitemize çekilmiş uyumaya başlamıştık.

Günün yorgunluğuyla öyle bir uykuya dalmıştık ki, aslında nerdeyse top atılsa duyacak halde değildik; Çoğumuzun binek arabası hemen yakınıımızda bulunan, araba parkında duruyordu. Gecenin ilerleyen geç saatlerinde nasıl oldu bilmem yeri yerinden oynatan bir gümbürtüyle yataklarımızdan uyandık. Kimimiz don gömlekle, kimimiz pijamalı sokağa fırlamıştık.

Bir de baktık ki arabaların bulunduğu park yerinde, bir araba yanıyordu. Yanan araba devletin idari işlerde kullanması için kendisine tahsis ettiği, kamp müdürünün resmi arabasıydı.

İlk koşanlar arasında müdür de vardı. Müdür o gün gündüzden orada değildi nereden geldiye kampa yeni gelmişti. Ve gece evine gelmiş bizler gibi arabasını park yerine park etmiş kamp yerindeki kendine tahsis edilen evine gitmişti.

Baktım kamp müdürü, hala üzerinde elbise ile duruyordu. Ben ilk bakışta daha üzerini değiştirmeye fırsat bulamamış olacağını düşündüğümünden başka bir şeye ihtimal bile vermemiştim. Ama içimde sonradan bazı şüpheler uyandı.

Arabanın motor bölümüne dinamit konmuş ve araba park halindeyken dinamit patlatılarak yakılmıştı. Olayı o gece en yakın jandarmaya, polise ve yangını söndürecek itfaiye teşkilatına de, bildirilebilecek çevredeki iletişimi sağlayan telefon hatları da kesilmişti. Çünkü o yıllarda daha henüz cep telefonu yoktu. Bazı merkezlere bağlı el telsizleri vardı amma neden o kullanılmamıştı şimdi onu pek hatırlayamıyorum.

Ama bir telaşe ile yangın kiminin taşıdığı suyla kiminin sahilden getirdiği kumların yangının üzerine atılması sonunda söndürüldü.

Şimdi bunu neden yazıyorum dersiniz. Bu olay hiçbir zaman resmiyete konmadı ve konu üzerinde hukuksal hiçbir yasal işlemler yapılmadı. Sadece kamp müdürünün siyasi fikrinden dolayı bazı kişiler resmi arabasına dinamit koydu dendi ve bu olay kapandı gitti.

Oysa benim aklımda hep şu soru kaldı acaba kamp müdürü arabayı kendi dinamitlemiş olamaz' mıydı? Ya da kendi adamları yapmış olamaz' mıydı?

Şimdi kimileri bana diyecekler' ki bunu bu adam neden yapsın. Bence bunu yapması için bazı nedenleri vardı.

İlk başta orada resmi arabası dinamitlenen kamp müdürü iktidarda olan siyasi partinin fikrinde biri değildi. Bunun içinde siyasilerin dikkatini kendi üzerinde yoğunlaştırmak bakın gördünüz işte, benim de

arabam dinamitlendi yakıldı, ben iktidarı desteklediğim için muhalif partiden bazı kişiler, benim de arabamı dinamitlediler kundakladılar diyerek kendinin o günlerin iktidarında olan kişilerden taraf gibi gösterebilmesi amaçlamış bunu düşünmüş olabilirdi.

Bir ikinci konu, kamp yeri kale gibi görevliler tarafından korunuyordu. Kamp girişinde görevli bekçiler daha başka resmi görevliler orada sabaha kadar nöbet tutuyorlardı. Sadece deniz kısmı açıktı oradan da gelen ancak motorla gelebilirdi. Onun da sesi çıkar ilgililerin dikkatini çekerdi.

Bu yüzden bence bu şüphelendiğim olanak çok daha fazlaydı. Çünkü bulunduğumuz kamp yeri bazı kişiler için gözde bir kamptı. O kampta müdür olmanın bana göre pek çok avantajı vardı.

Bilmem şimdi neden yazdım bunu, neden bilmem amma yazdım işte...